

de demokratiske politiske partier samt antiracistiske organisationer. Lad os bruge det meste af vor energi på oplysning til ungdommen; det skylder vi såvel de tidligere som de kommende generationer.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg har sidet og lyttet til debatten, og jeg synes nok, at den manglede nuancer.

Det er korrekt, at der i bemærkningerne til forslaget står, at det har til formål at skærpe straffen osv., så Danmark ikke bliver et fristed for udbredelse af nazistisk og racistisk propaganda.

Det er jo sådan, at nazistisk propaganda ikke må trykkes i Tyskland, men godt må det her i landet. Jeg synes lige så godt, at vi kan kalde en spade for en spade og sige, at det er de tanker, Hitler havde, og de følger, de havde, med mennesker, der blev dræbt, som vi ganske enkelt er bange for; det vil vi aldrig nogen sinde have genindført. De tanker, tror jeg, er vi alle samme enige i at vi ikke kan gå politisk ind for. Og mit synspunkt er, at vi bedst får hindret disse tanker i at blive udbredt ved at give dem frit løb, således at alle kan læse om den modbydelighed, der fandt sted.

Jeg mener, at der i dag – og også i lovforslaget – mangler dén nuance, at: O.k., Hitler har dræbt mange mennesker – det gjorde nazismen – men hvad med kommunismen og Stalin? Dræbte han ikke lige så mange mennesker som Hitler? Jeg skal ikke komme ind på statistikkerne, men jeg tror rent faktisk, der ligger masser af statistik på, at kommunismen og Stalin dræbte betydelig flere mennesker end Hitler og nazismen.

Vi ved i hvert fald, at i kommunismens lande er der ingen form for trykkefrihed, og der er heller ingen form for talefrihed. Vi ved også, at der f.eks. her i Danmark blev trykt bibler til at sende til Sovjetunionen, og ikke blot bibler, men også andre propagandamidler mod kommunismen blev oversat til russisk. Skulle vi også forbyde det?

Nu tog jeg bare ét eksempel, nemlig kommunismen og Sovjetunionen, men der er jo en masse andre lande, hvor der er et totalitært styre, som vi er modstandere af, og hvor der i Danmark bliver trykt propaganda mod det styre, som vi er modstandere af. Skal vi også forbyde det?

Nu ved jeg godt, at der ikke kan gives svar på alt, men jeg håber altså – og det er derfor, jeg li-

ge rejser sagen – at det vil indgå som en del af debatten i den høring, der skal være på mandag, og at det også vil være en del af debatten, når lovforslaget kommer til udvalgsbehandling; for godt nok var nazister og Hitler afskyelige, men var kommunismen og Stalin ikke også det? Skal vi forbyde det ene, så skal vi vel også forbyde det andet. Men jeg har aldrig hørt, at der er nogen, der har sagt, at kommunistisk propaganda skal forbydes i Danmark.

Jeg tror, at vi gør sagen den største tjeneste ved at lade propaganda være fri, så folk frit kan vælge at smide dét i papirkurven, som de ikke mener duer.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil først takke alle partier for en stort set alvorlig og i hvert fald positiv modtagelse af forslaget; det lægger jeg vægt på.

Jeg er fuldstændig enig med de ordførere, der var inde på, at det, der først og fremmest skal til for at imødegå nazisme, racisme og andre ting, er, at vi i vores demokrati skal debattere på en demokratisk måde og få synspunkterne – jeg havde nær sagt – nedgjort i debatten, så ingen føler sig fristet af den slags. Vi skal også sørge for at oplyse vore unge osv. om, hvad der har været af rædselsgerninger på baggrund af en nazistisk tankegang.

Vi bør også indrette vort samfund sådan, at der ikke bliver baggrund for, at den slags uhyrligheder kan slå rod og vokse, og det skal vi gøre ved at afskaffe den usikkerhed, som mange – måske især unge – for tiden føler i Danmark og i nogle østeuropæiske lande, og ved at etablere nogle sociale forhold, hvor folk føler, at der er en mening med tilværelsen, og hvor der er en social tryghed. Det gør vi blandt andet ved at prøve at afskaffe arbejdsløsheden og skabe rammer for et meningsfyldt liv for alle i vort samfund.

Men det er vel sådan, at den udvikling, der har været i Østeuropa, har rejst en bekymring i mange lande for, om det nu går den rigtige vej, og det er måske derfor, at der i disse år er en skærpet interesse for disse spørgsmål, og det er vel også derfor, at debatten i de senere måneder er kommet så stærkt frem i Danmark.

Jeg vil sige til hr. Poul Qvist Jørgensen, at ytringsfriheden er et fundamentalt element, som vi respekterer, men at det er en ytringsfrihed under ansvar, som også hr. Poul Qvist Jørgensen understregede det.